

หมายเหตุ- จากกรณีที่ลูกศิษย์ของ หลวงตามหาบัวได้ออกมาเคลื่อนไหว โดยรวบรวมรายชื่อประชาชน 50,000 ชื่อเพื่อขับไล่ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง ออกจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่เห็นด้วยที่นายธารินทร์ ผลักดันให้มีการรวมบัญชีของธนาคารแห่งประเทศไทย และนำเงินส่วนหนึ่งที่ได้จากการรวมบัญชีไปใช้หนี้ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู และพัฒนาระบบสถาบันการเงิน เพราะเห็นว่าเป็นการนำเงินสมบัติของแผ่นดินไปใช้ และสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ได้ระบุว่า ผู้ที่อยู่เบื้องหลังเรื่องนี้คือ นายวีรพงษ์ รามางกูร อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งคัดค้านเรื่องนี้มาโดยตลอดนั้น เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน ที่ผ่านมา นายวีรพงษ์ได้ออกมาให้สัมภาษณ์ เป็นครั้งแรกทางรายการ บิสซิเนสเรดิโอ คลื่น 96.5 เมกะเฮิร์ตซ์ ดำเนินรายการโดย นายदनัย เอกมหาสวัสดิ์ มีรายละเอียดดังนี้

*จากหนังสือพิ

เปิด

“๑

***มีคนบอกว่าไปขูดหลวงตาให้คัดค้านรวมบัญชี**

ผมเคยบวชเรียนที่วัดบวรนิเวศวิหาร ซึ่งวัดนี้เชื่อมโยงกับพระสายอีสาน ทางวิปัสสนา ผมจึงเลื่อมใสพระสงฆ์สายนี้มาแต่เดิม พระมหาบัวเป็นพระเถระชั้นผู้ใหญ่ฝ่ายอรัญวาสีที่ผมเคารพมานานแล้ว เมื่อท่านตั้งกองผ้าป่าช่วยชาติเมื่อ 2 ปีที่แล้วผมก็ไปถวายเงินดอลลาร์ ทอง แต่เข้าไปไม่ถึงท่าน เพราะคนมาก หลังจากนั้นท่านไปเทศน์ที่ไหน ผมก็ตามไปฟัง

เพราะมันมี 3 ปี 2 บัญชีของฝ่ายการธนาคารไม่ได้ ผมก็ขอทุนสำรองทั่วไปขายต่าง ๆ ได้

มี 31,000 ล้านดอลลาร์ ฐานะสุทธิของภาระซื้อขายเงินตราต่างประเทศ
ล่วงหน้า (สวอป) มีประมาณ 2,700 ล้านดอลลาร์ ดังนั้นทุนสำรอง
ทั่วไป ก็คงมีอยู่ 5,000 กว่าล้านดอลลาร์ ถ้าหาก สวอป ซึ่งติดลบอยู่
2,600 ล้านดอลลาร์ ก็แปลว่าทุนสำรองทั่วไปของเราเหลืออยู่ 2,000
กว่าล้านดอลลาร์ เท่านั้น ผมก็เห็นใจเพราะเหตุว่าสิ้นเดือนสิงหาคม
ต้นเดือนกันยายน ต้องมีภาระใช้คืนหนี้ กองทุนการเงินระหว่างประ
เทศ (ไอเอ็มเอฟ) ที่ผ่านมาทางการของเราไม่ได้สะสมเงินดอลลาร์เลย
เพราะเหตุว่ากลัวเงินบาทจะอ่อน แต่ว่าหลวงตาก็บอกว่าถ้ายามจำเป็น
ถ้าบ้านเมืองจำเป็นจริงๆ จะตัดจากตุ่มคลังหลวงไปใช้บ้างเป็นครั้งคราว
แล้วปิดฝาไว้อย่างเดิมก็ไม่ว่า แต่การใช้ต้องใช้อย่างจำเป็นจริงๆ และ
อย่างทะนุถนอม ตักไปขันหนึ่ง น้ำตาร่วงเผาะหนึ่งอย่างนี้ ท่านไม่ว่า
อะไร อันนี้ทุกคนเข้าใจความหมายของท่านดี รวมทั้งคุณเดชะพิท
ผมก็ระลึกถึงว่าเมื่อครั้งเราจำเป็นจริงๆ สมัย อาจารย์ป๋วย อึ๊งภากรณ์
เป็นผู้ว่าการ ธปท. ท่านก็เคยออกกฎหมายเอาเงินจากฝ่ายออกบัตรไป
ใช้เป็นครั้งคราว เพียงครั้งเดียวและปิดฝาผนึกไว้อย่างเดิมไม่ได้ทุบตุ่ม
เอาน้ำไปรวมกันไว้” ดังนั้นที่บอกว่าจะเอาน้ำมนต์อันนี้ของหลวงตาใส่
ผ้าขาวท่อนึงไว้ แล้วชักออกไปหยอไว้เหนือตุ่มคลังหลวง (คือแยก
บัญชีไว้ต่างหาก) ไม่แต่ต้องมันก็ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของท่าน
เพราะเจตนารมณ์ของท่านคือไม่ให้ตักน้ำในตุ่มคลังหลวงไปใช้

*ตกลงเงินของหลวงตาอยู่ในบัญชีไหนในขณะนี้

เท่าที่คุณหญิงนงเยาว์มาเรียนท่านนั้น อยู่ในบัญชีต่างหาก ในบัญชี
ของฝ่ายการธนาคารฝากไว้ที่ธนาคารที่นิวยอร์ก อันนี้จริง ไม่ได้ย้าย
ไปไหนครบถ้วนหมดทองก็อยู่ในห้องมั่นคงในบัญชีของฝ่ายออกบัตร
อันนี้ก็ไม่ต้องตรงกับวัตถุประสงค์ของท่าน ผมก็ยังแปลกใจว่าพระที่อยู่ใน
ป่า ทำไมท่านจึงเข้าใจการเงิน ฐานะของประเทศได้อย่างดีเยี่ยมอย่างนี้
วันต่อมาผมจึงได้นำดอกไม้ธูปเทียนไปถวายปวารณาตัวเป็นลูกศิษย์
ของท่านเป็นทางการ ที่ผ่านมาผมไม่พูดอะไร เพราะผมเห็นว่าสิ่งที่
ท่านพูดเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่สูงสุดแล้ว ผมเองเป็นเพียงคฤหัสถ์ธรรมดา
ตัวเล็กๆก็ไม่มีประโยชน์อะไรจะพูดอีก แต่ว่าความคิดความเห็น หรือ
การกระทำของผม ถ้าผมเชื่อว่าทำถูกต้อง ผมไม่เคยเกรงกลัวอะไร

ไอเอ็มเอฟให้ยาผี
รับผิดชอบฝ่ายเดี
ครึ่งหนึ่งอย่างนี้

มีทางออกเสมอ
ลูกหลานเราก็ได้

* 1.3 แสนล้นที่
หลวงตาไม่ได้ใน

ทองคำ เพราะเหตุ
ต้องรับภาระ เป็น

เงินบาทต่อเงินบาท
คลังและธปท. คุณก็

คุยกันได้ว่าตอนนี้
เกิดวิกฤตไฟไหม้

กองพะเนินขณะนี้
ก็ถูกตอกกลับว่าเป็

เพราะขณะนี้เงินเพ
อย่างใกล้ชิดและเจ็

*คิดว่าเป้าหมายสุ
ผมก็นึกไม่ออก

เพียงพอเหมือนชน
ของชาติ ความหม

อะไร ตอนที่ตั้งธ
และก็มีทุนแค่นี้ ม

สำคัญทางเศรษฐกิจ
ชาติเท่าไร ปริมาณ

ผลขาดทุนของฝ่าย
ออกงบดุลรวมคือ

รวมของธปท. ก็ยังมี
อีกอย่างหนึ่งหนึ่

เงินภาษีไปใช้ใ

มี 31,000 ล้านดอลลาร์ ในฐานะสุทธิของภาระซื้อขายเงินตราต่างประเทศ
ล่วงหน้า (สวอป) มีประมาณ 2,700 ล้านดอลลาร์ ดังนั้นทุนสำรอง
ทั่วไป ก็คงมีอยู่ 5,000 กว่าล้านดอลลาร์ ถ้าหาก สวอป ซึ่งติดลบอยู่
2,600 ล้านดอลลาร์ ก็แปลว่าทุนสำรองทั่วไปของเราเหลืออยู่ 2,000
กว่าล้านดอลลาร์ เท่านั้น ผมก็เห็นใจเพราะเหตุว่าสิ้นเดือนสิงหาคม
ต้นเดือนกันยายน ต้องมีภาระใช้คืนหนี้ กองทุนการเงินระหว่างประ
เทศ (ไอเอ็มเอฟ) ที่ผ่านมาทางการของเราไม่ได้สะสมเงินดอลลาร์เลย
เพราะเหตุว่ากลัวเงินบาทจะอ่อน แต่ว่าหลวงตาก็บอกว่าถ้าจำเป็น
ถ้าบ้านเมืองจำเป็นจริงๆ จะตัดจากตุ้มคลังหลวงไปใช้บ้างเป็นครั้งคราว
แล้วปิดฝาไว้อย่างเดิมก็ไม่ว่า แต่การใช้ต้องใช้อย่างจำเป็นจริงๆ และ
อย่างทะนุถนอม ตัดไปชิ้นหนึ่ง น้ำตา ร่วงเผาะหนึ่งอย่างนี้ ท่านไม่ว่า
อะไร อันนี้ทุกคนเข้าใจความหมายของท่านดี รวมทั้งคุณเตชะพิท
ผมก็ระลึกถึงว่าเมื่อครั้งเราจำเป็นจริงๆ สมัย อาจารย์ป่วย อิงภากรณ์
เป็นผู้ว่าการ ธปท. ท่านก็เคยออกกฎหมายเอาเงินจากฝ่ายออกบัตรไป
ใช้เป็นครั้งคราว เพียงครั้งเดียวและปิดฝาผนึกไว้อย่างเดิมไม่ได้ทุบตุ้ม
เอาน้ำไปรวมกันไว้ ดังนั้นที่บอกว่าจะเอาน้ำมนต์อันนี้ของหลวงตาใส่
ผ้าขาวห่อผนึกไว้ แล้วชักออกไปห้อยไว้เหนือตุ้มคลังหลวง (คือแยก
บัญชีไว้ต่างหาก) ไม่แตะต้องมันก็ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของท่าน
เพราะเจตนารมณ์ของท่านคือไม่ให้ตักน้ำในตุ้มคลังหลวงไปใช้

*** ตกลงเงินของหลวงตาอยู่ในบัญชีไหนในขณะนี้**

เท่าที่คุณหญิงนงเยาว์มาเรียนท่านนั้น อยู่ในบัญชีต่างหาก ในบัญชี
ของฝ่ายการธนาคารฝากไว้ที่ธนาคารที่นิวยอร์ก อันนี้จริง ไม่ได้ทำ